

Sygn. akt II Ka 189/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Karłowicz
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Rafała Guza

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2022 r.

sprawy **K. P.**

oskarżonej z art. 178a§1 kk

na skutek apelacji, wniesionych przez obrońcę oskarżonej i prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 19 stycznia 2022 r. sygn. akt II K 665/21

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa 160 złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 189/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 19 stycznia 2022 r., sygn. akt II K 665/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		K. P.	obecna sytuacja rodzinna i zdrowotna oskarżanej	kopie zaświadczeń lekarskich i kopia orzeczenia sądu	k.101-109
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.	kopie zaświadczeń lekarskich i kopia orzeczenia sądu z akt sprawy I. N. 598/20 Sądu Rejonowego w Siedlcach	Kopie tych dokumentów nie budziły wątpliwości co do rzetelności i nie były kwestionowane przez strony.

2.2.2. Dowody nieuwzględnione ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1	<p>błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a polegający na uznaniu przez Sąd I instancji, że przekonującymi dowodami popełnienia przez oskarżoną zarzucanego jej przestępstwa z art. 178 a § 1 k.k. są:</p> <p>a) zawartość 1,46 mg alkoholu we krwi prowadzącej samochód oskarżonej (okoliczność bezsporna),</p> <p>b) informacja wójta Gminy S., że teren, po którym oskarżona prowadziła samochód nie jest drogą publiczną, ale mieszkańcy wykorzystują ten teren celem dojazdu do swoich posesji, co upoważnia Sąd do przyjęcia, że na pasie zaznaczonym na ugorach działki gminnej odbywa się ruch lądowy.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Zarzut okazał się niezasadny.</p> <p>W doktrynie i orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, iż jeśli Sąd meriti nie naruszył żadnego z przepisów ze sfery gromadzenia i oceny dowodów, to brak jest podstaw do kwestionowania ustaleń faktycznych (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30 lipca 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt II AKa 171/15). Nadto, zgodnie z powszechnie akceptowanym stanowiskiem Sądu Najwyższego, ustalenia faktyczne wyroku tylko wtedy nie wykraczają poza ramy swobodnej oceny dowodów, gdy poczynione zostały na podstawie wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów, których ocena nie wykazuje błędów natury faktycznej czy logicznej, zgodna jest ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz prowadzi do sędziowskiego przekonania odzwierciedleniem, którego powinno być uzasadnienie orzeczenia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 września 1974 roku w sprawie o sygnaturze akt II KR 114/74). Stanowiska przedstawione w powyższych judykatach w pełni zaaprobował także Sąd Okręgowy w Siedlcach, stwierdzając, iż ustalenia faktyczne dokonane w niniejszej sprawie przez Sąd pierwszej instancji są pozbawione jakiegokolwiek błędu, trafne, prawidłowe oraz mające pełne i mocne oparcie w materiale dowodowym, a zatem nie mogą być uznane za błędne. Sąd Rejonowy zachowując nakazany ustawą obiektywizm i wykorzystując wrażenia wynikające</p>	

z realizacji zasady bezpośredniości, z całokształtu ujawnionych w toku przewodu sądowego okoliczności wyprowadził racjonalne wnioski, kierując się przy tym wskazaniem wiedzy, doświadczenia życiowego i zasadami logicznego rozumowania i nie naruszył art. 7 kpk. Miał przy tym w polu uwagi także te zagadnienia, które stanowią oś wniesionej apelacji obrońcy.

Na względzie mieć bowiem wypada, iż sama tylko okoliczność, że oceniono poszczególne dowody, w aspekcie ich wiarygodności, nie w taki sposób, jak życzyłby sobie tego obrońca czy oskarżona, nie jest tożsamy ze stwierdzeniem, że w procesie ich weryfikacji doszło do naruszenia reguły płynącej z treści art. 7 kpk. Rzecz jasna, odmienna ocena dowodów - korzystna dla oskarżonej - jest naturalnym prawem zarówno jej jak i obrońcy, jednakże nie wynika z niej samo przez się, by analiza dokonana w niniejszej sprawie charakteryzowała się dowolnością, w sytuacji gdy wszystkie przedstawione powyżej wymogi Sądu pierwszej instancji spełnił. Wywody apelującego stanowią jedynie alternatywną wersję oceny dowodów, wobec czego należy je uznać wyłącznie za werbalną i bezowocną polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu Rejonowego, która nie została poparta żadnymi logicznymi argumentami, wobec czego nie jest w stanie spowodować uwzględnienia zarzutu obrazy art. 7 kpk. W przekonaniu Sądu drugiej instancji, dokonana przez Sąd meriti ocena dowodów zarówno osobowych, jak i nieosobowych, które zostały dokładnie omówione i przeanalizowane w pisemnych

motywach wyroku, w pełni zasługuje na aprobatę.

W szczególności te rozważania należy odnieść do oceny zeznań świadka Ł. M. (k.10-11,56). Świadek nie miał żadnych przesłanek, aby składać nieprawdziwe i obciążające oskarżoną zeznania. Z zeznań tych wynika, że oskarżona wsiadła do pojazdu przy cmentarzu, przejechała około 300 m i wtedy została zatrzymana. Wbrew twierdzeniom skarżącego te wiarygodne zeznania przeczą twierdzeniom oskarżonej, że jedynie zmieniała położenie pojazdu po wyjechaniu z bramy posesji. Zachowanie oskarżonej oraz kierowanego przez nią pojazdu było pod obserwacją policji, gdyż to uprzednie zgłoszenie o poruszaniu się pojazdu kierowanego przez osobę pod wpływem alkoholu było przyczyną przeprowadzonej interwencji. Wobec powyższego twierdzenia oskarżonej o przejechaniu 7 metrów bez zamiaru dalszej jazdy nie mogły zostać uznane za wiarygodne.

Sąd Rejonowy słusznie miał na uwadze postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 marca 2017 r. III KK 472/16, gdzie wskazano, że przewidziane w art. 178a § 1 k.k. kryterium "ruchu lądowego" należy wiązać nie tyle z formalnym statusem konkretnej drogi, czy też określonego miejsca, lecz z faktyczną dostępnością i rzeczywistym jego wykorzystaniem dla ruchu pojazdów i innych uczestników. Wobec tego samo stwierdzenie, że do zdarzenia doszło na drodze leśnej, nie wyklucza możliwości przypisania czynu z art. 178a § 1 k.k. Ponadto w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 22 maja 2019 r. IV KK 567/18 zaznaczono, że ruchem lądowym jest nie tylko

ruch na drogach publicznych, w strefach zamieszkania, lecz także ruch w miejscach dostępnych dla powszechnego użytku.

Jak wynika z informacji z Urzędu Gminy S. z dnia 15 grudnia 2021 roku grunt, którym poruszał się oskarżona nie stanowi drogi gminnej, ale ta część działki wykorzystywana jest do dojazdu do posesji przez mieszkańców m. W.. W ocenie Sądu Okręgowego nie ma znaczenia okoliczność czy osoby tam mieszkające i korzystające z tego dojazdu prowadzą gospodarstwo rolne. Ruch pojazdów może odbywać się nie tylko w powodu prowadzenia gospodarstwa rolnego. Sposób urządzenia tego dojazdu wskazuje, że jest on wyraźnie wyznaczony i jest wykorzystywany systematycznie do dojazdu i ruchu pojazdów, a nie tylko sporadycznie i w ograniczonym zakresie (k.54). Również w ocenie świadka Ł. M. miejsce gdzie zatrzymano oskarżoną stanowi dojazd do domów, każdy może się poruszać tą drogą i posiada ona wyraźnie zaznaczony i wyjeżdżony ślad. Wobec powyższego ustalenia Sądu I instancji wskazujące, że oskarżona poruszała się w ruchu lądowym były prawidłowe i nie wymagały korekty.

Biorąc pod uwagę kategorię zarzutów podniesionych w apelacji obrońcy K. P., przy jednoczesnym braku przesłanek z art. 440 kpk, Sąd Okręgowy nie miał podstaw, by na skutek jej treści odnieść się szczegółowo do rodzaju i wymiaru kary orzeczonej wobec tego oskarżonej (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 25 stycznia 2018 r., sygn. II AKa 275/17, Legalis Numer 1728581). Wymierzona za przypisane oskarżonej przestępstwo

<p>kara odzwierciedla należyte stopień szkodliwości społecznej czynu oraz stopień winy, a ponadto uwzględnia w wystarczającej mierze cele kary określone w art. 53 k.k., a więc nie można uznać, że jest ona rażąco niewspółmierna.</p> <p>.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie oskarżonej lub uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>2.</p>	<p>obraza prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonej, mianowicie art. 178 a § 4 kk poprzez jego niezastosowanie w przypadku, gdy jak wynika z informacji z Krajowego Rejestru Karnego z dnia 18 czerwca 2021 roku oskarżona była uprzednio karana między innymi za czyn z art. 178 a § 1 kk</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut okazał się niezasadny.</p> <p>Należy podkreślić, że dane karalności z dnia 18 czerwca 2021 roku oraz z dnia 25 listopada 2021</p>		

roku zawierają wpisy o karalności oskarżonej za czyny z art.178a § 1 kk w sprawie II K 142/17 oraz z art. 278 § 1 kk w sprawie II K 581/17 Sądu Rejonowego w Siedlcach. Sąd I instancji poddając te dane analizie podjął czynności zamierzające do ustalenia czy kary oraz środki karne zostały wykonane oraz w jakim terminie (k.61). Taka decyzja była zasadna, a w ocenie Sądu Okręgowego sam zapis w danych o karalności nie może przesądzać, że osoba jest karana. Uzyskane informacje zostały poddane analizie w uzasadnieniu wyroku i słusznie przyjęto, że nastąpiło zatarcie skazania, zaś upływ środka karnego w sprawie II K 142/17 nastąpił w dniu 18 marca 2020 roku. Wobec powyższego zasadnie Sąd I instancji przyjął kwalifikację prawną czynu z art. 178a § 1 kk. Skarżący w treści złożonego środka odwoławczego nie odniósł się w żaden sposób do argumentów przedstawionych przez Sąd I instancji, a jedynie powołał się na formalne istnienie zapisów w karcie karnej.

Na marginesie należy wskazać, że to prawdopodobnie brak zawiadomienia rejestru karnego o wykonaniu środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w sprawie II K 142/17 jest przyczyną braku wykreślenia wpisów o wyrokach skazujących.

Wniosek

Wniosek o zmianę wyroku i przypisanie oskarżonej czynu z art. 178a § 4 kk oraz orzeczenie kary 1 roku pozbawienia wolności, zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych dożywotnio, świadczenia pieniężnego w kwocie

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

10.000 zł oraz obciążenia kosztami procesu.		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 19 stycznia 2022r. sygn. akt II K 665/21	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
bezzasadność wniesionych apelacji i podniesionych zarzutów oraz brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu	

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	

1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Zasądzono od oskarżonej 150 zł opłaty od kary i 10 zł wydatków postępowania odwoławczego - połowę na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 636 § 2 kpk w zw. z art. 627 kpk i art. 8 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49, poz. 223 z 83 r. z późn. zm.). Oskarżona osiąga dochód i ma możliwości uregulowania orzeczonych należności finansowych.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	

Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonej	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 19 stycznia 2022 r. sygn. akt II K 665/21	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej	

	orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	2
Podmiot wnoszący apelację	prokurator

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 19 stycznia 2022r. sygn. akt II K 665/21	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana